

UCHWAŁA NR 115/2019
SENATU UNIwersYTETU WROCLAWSKIEGO
z dnia 26 czerwca 2019 r.

w sprawie nagród Prezesa Rady Ministrów

Na podstawie § 15 ust. 2 pkt 22 Statutu Uniwersytetu Wrocławskiego, w związku z art. 28 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668, z późn. zm.) oraz § 7 ust. 4 pkt 1 lit. a rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 maja 2019 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania nagród Prezesa Rady Ministrów oraz wzoru wniosku o ich przyznanie (Dz. U. 2019 poz. 976) uchwała się, co następuje:

§ 1. Senat Uniwersytetu Wrocławskiego pozytywnie opiniuje wnioski o nagrody Prezesa Rady Ministrów dla następujących osób:

- 1) za wyróżniającą się rozprawę doktorską:
 - a) dr Tomasz Czaja,
 - b) dr Filip Duszyński,
 - c) dr Kamil Glinka,
 - d) dr Mateusz Karolak,
 - e) dr Tomasz Rzepecki,
 - f) dr Anna Szewczyk,
 - g) dr Aleksandra Ziober;
- 2) za wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego:
 - a) dr hab. Łukasz John,
 - b) dr hab. Bogusław Sołtys;
- 3) za osiągnięcia w zakresie działalności naukowej, w tym twórczości artystycznej, lub działalności wdrożeniowej: prof. dr hab. Robert Stefanicki.

§ 2. Uzasadnienia wniosków zawierają załączniki nr 1-10 do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Senatu UWr
Rektor: *prof. A. Jeziński*

Uzasadnienie wniosku o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów za wyróżniającą się rozprawę doktorską dla dr. Tomasza Czai.

Dr Tomasz Czaja przygotował rozprawę doktorską zatytułowaną „*Analiza ilościowa wybranych produktów żywnościowych metodami spektroskopii oscylacyjnej*” na Wydziale Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego w zespole Chemometrii i Spektroskopii Stosowanej pod kierunkiem dr hab. Romana Szostaka. Obrona rozprawy doktorskiej odbyła się 3 lipca 2018 roku.

Interdyscyplinarna praca doktorska z obszaru chemii analitycznej, obejmuje szeroko zakrojone badania, w których efektywnie zostały zastosowane metody spektroskopii Ramana i spektroskopii w zakresie podczerwieni, w połączeniu z technikami chemometrycznymi, do oznaczeń ilościowych różnych składników w wybranych produktach spożywczych.

Głównym celem badań prowadzonych przez dr Czaję było wykorzystanie technik spektroskopowych do opracowania prostych i efektywnych metod oznaczania glutenu w mące pszennej oraz zawartości wody w cieście i makaronach w trakcie kolejnych etapów produkcji, a także tłuszczu, laktozy, białka oraz suchej masy w mleku krowim i jogurtach na podstawie pojedynczego widma.

Wysoka skuteczność zaproponowanego w rozprawie doktorskiej rozwiązania analitycznego sprawia, że może one być rekomendowane do zastosowań praktycznych takich jak ciągłe monitorowanie procesu przemian w trakcie fermentacji czy do wyznaczania parametrów jakościowych końcowych produktów. Niewątpliwym osiągnięciem dr Czai jest opracowanie metody niewymagającej wstępnego przygotowania analizowanych próbek oraz skrócenie czasu analizy do ok. 3 minut.

Warto podkreślić, że wyniki będące podstawą rozprawy doktorskiej zostały opublikowane w pięciu pracach, które ukazały się w specjalistycznych czasopismach o zasięgu międzynarodowym takich jak *Talanta* (Elsevier), *Food Chemistry* (Elsevier), czy *Spectrochimica Acta Part A-Molecular and Biomolecular Spectroscopy* (Elsevier). Ponadto dr Czaja jest współautorem 3 innych prac, które nie są bezpośrednio związane z tematem jego rozprawy doktorskiej. Sumaryczny współczynnik wpływu (Impact Factor) wszystkich jego prac wynosi 27.803. Na tym etapie kariery naukowej jest to bardzo dobry wynik.

Znaczące osiągnięcia naukowe dr Tomasza Czai były jedną z głównych przesłanek zatrudnienia go stanowisku asystenta w Zespole Chemometrii i Spektroskopii Stosowanej na Wydziale Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego. Dr Czaja wciąż poszerza swój warsztat badawczy o nowe techniki eksperymentalne. Aktywnie uczestniczy w badaniach mających na celu poszukiwanie nowych platform wykorzystujących efekt powierzchniowego wzmocnienia sygnału ramanowskiego (SERS) i rezonansowy efekt Ramana do oznaczeń ilościowych w układach wieloskładnikowych. W ostatnim konkursie NCN dr Czaja otrzymał grant badawczy Miniatura na finansowanie projektu zatytułowanego: Polipirolowy nanosensor pH.

Reasumując, należy stwierdzić, że rozprawa doktorska Tomasza Czai z naddatkiem spełnia wszystkie kryteria określone w Rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 maja 2019 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania nagród Prezesa Rady Ministrów oraz wzoru wniosku o ich przyznanie. Wyniki przedstawione w rozprawie doktorskiej mają charakter nowości naukowej a jednocześnie duży potencjał aplikacyjny w analizie ilościowej różnych składników podstawowych artykułów spożywczych. O wysokim poziomie pracy doktorskiej dr Tomasza Czai świadczy fakt, że została ona wyróżniona przez Radę Wydziału Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego, na zgodny wniosek obu recenzentów.

**Uzasadnienie wniosku o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów
za wyróżniającą się rozprawę doktorską dla dr. Filipa Duszyńskiego.**

26 października 2018 r. Pan Filip Duszyński uzyskał stopień naukowy doktora Nauk o Ziemi na podstawie rozprawy zatytułowanej *Ewolucja progów morfologicznych Gór Stołowych w świetle badań geomorfologicznych i geofizycznych*. W związku z tym, że rozprawę charakteryzuje wysoki poziom innowacyjności, a decyzją Rady Naukowej Instytutu Geografii i Rozwoju Regionalnego uzyskała ona wyróżnienie, popieram kandydaturę Pana Filipa Duszyńskiego do Nagrody Prezesa Rady Ministrów za działalność naukową, naukowo-techniczną lub artystyczną.

Praca doktorska Pana Filipa Duszyńskiego jest w pełni oryginalnym opracowaniem z zakresu geomorfologii, sytuującym się na pograniczu geomorfologii strukturalnej i geomorfologii stoków. W swojej rozprawie kandydat do nagrody podjął próbę odpowiedzi na fundamentalne pytanie, jakie mechanizmy odpowiadają za długookresową ewolucję rzeźby progów morfologicznych jedyne w Polsce pasma górskiego o budowie płytowej. Owocem przeprowadzonych przez niego badań było sformułowanie nowatorskiej koncepcji, według której za rozwój stołowogórskich stoków odpowiadają w głównej mierze procesy niekatastrofalnej dezintegracji przykrawędziowych partii piaskowcowych stoliw, a nie – jak dotychczas sądzono – grawitacyjne ruchy masowe o charakterze epizodycznym. Zaproponowany przez Pana Filipa Duszyńskiego model – który nazwał koncepcją dezintegracji *in situ* – został entuzjastycznie przyjęty przez recenzentów najważniejszych na świecie periodyków z zakresu geomorfologii: *Geomorphology* i *Catena*. Trzy artykuły w tych czasopismach, wraz z dwiema pracami w wydawnictwach polskich, tworzą rozprawę doktorską kandydata do nagrody.

Praca doktorska Pana Filipa Duszyńskiego rzuciła całkowicie nowe światło na problem, który od dawna zdawał się być rozwiązany. Należy przy tym podkreślić, że odkrycie to wykracza daleko poza poziom lokalny niewielkiego pasma górskiego, jakim są Góry Stołowe. Stanowi ono bardzo istotne uzupełnienie dotychczas rozpoznanych mechanizmów odpowiedzialnych za rozwój rzeźby płytowych pasm górskich całego świata. O randze dokonania Pana Filip Duszyńskiego może świadczyć fakt, że został on laureatem prestiżowego stypendium START Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej (edycja 2019), a także uzyskał stypendium doktorskie w konkursie ETIUDA 5 Narodowego Centrum Nauki, w ramach którego odbył półroczny staż naukowy na Uniwersytecie Oksfordzkim.

Powyższe fakty w pełni potwierdzają zasadność kandydatury Pana Filipa Duszyńskiego do starań o Nagrodę Prezesa Rady Ministrów.

Uzasadnienie wniosku o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów za wyróżniającą się rozprawę doktorską dla dr. Kamila Glinki.

Dr Kamil Glinka jest autorem rozprawy doktorskiej „Polityka miejska w marketingu prezydentów największych miast Dolnego Śląska”. Publiczna obrona rozprawy doktorskiej miała miejsce 23 marca 2018 r., a stopień doktora nauk społecznych w zakresie nauk o polityce został nadany uchwałą z dnia 13 kwietnia 2018 r. Zarówno rozprawa doktorska, jak i jej publiczna obrona zostały wyróżnione uchwałą Rady Instytutu Politologii Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 13 kwietnia 2018 r.

Rozprawa doktorska dra Kamila Glinki jest niezwykle oryginalnym rozwiązaniem istotnego problemu naukowego, za jaki należy uznać systemowe i funkcjonalne związki pomiędzy polityką miejską analizowaną w dwóch wymiarach: wyborczym (ang. *urban politics*) i rozwojowym (ang. *urban policy*), a aktywnością marketingową ubiegających się o reelekcję prezydentów największych miast Dolnego Śląska. Co godne podkreślenia, cezura czasowa rozprawy jest bardzo szeroka i obejmuje pierwsze (2002 r.) oraz przedostatnie (2014 r.) wybory samorządowe, co w ewidentny sposób wyróżnia ją spośród innych, licznych opracowań poświęconych problematyce samorządowej. Cezura nie jest oczywiście jedynym elementem, który pozwala traktować rozprawę jako niezwykle cenne poznawczo i eksplanacyjnie opracowanie naukowe. Uzasadnionym jest stwierdzenie, że rozprawa dra Kamila Glinki wyznacza zupełnie nowy kierunek badań nad polityką lokalną, który, co szczególnie istotne, może rzutować, ze względu na swój ewidentny potencjał aplikacyjny, na funkcjonowanie miast i regionów, w tym na działania podmiotów publicznych, prywatnych i społecznych operujących na ich obszarze. Uniwersalizm przeprowadzonego badania właściwie przesądza o tym, że odbiorcami rezultatów rozprawy mogą być miasta i regiony usytuowane nie tylko na Dolnym Śląsku, ale również w Polsce, czy też, z uwagi na wspólnotę doświadczeń politycznych i społeczno-kulturowych, na „starym kontynencie”.

Przyjęcie „podwójnej” optyki spojrzenia na politykę miejską sprawia, że rozprawa koncentruje się na prezydentach miast, którzy prowadzą działania nie tylko o *stricte* wyborczym charakterze (ang. *electoral marketing*), ale również, a może i przede wszystkim, działania obliczone na stymulowanie rozwoju lokalnego (ang. *city marketing*). W tym sensie, rozprawa jest pionierskim opracowaniem naukowym, które konsekwentnie i, co z tym związane, z dużym zapałem i rzadko odnotowywaną starannością, wykorzystuje tę unikatową, podwójną perspektywę badawczą (marketing wyborczy i marketing miejski).

Całość rozważań zostaje osadzona w ramach krytycznej analizy systemowej (ang. *systemic analysis*), o czym świadczą nie tylko przywoływane z powodzeniem koncepcje (m.ni. J. Palissero), ale również autorski model pomiaru pozycji systemowej prezydentów, prowadzony w oparciu o niespotykane w rodzimej literaturze politologicznej ujęcie parametryczne/indeksujące (tzw. wieloczynnikowy indeks pozycji systemowej prezydenta, Iprez). Wykorzystanie tego ujęcia ma zatem charakter wybitnie innowacyjny. Charakterystyczna dla rekomendowanej rozprawy logika porządku matematycznego implikuje zupełnie nową optykę spojrzenia na możliwości i ograniczenia związane z prowadzeniem badań w dziedzinie nauk społecznych.

Uwagę zwraca wyróżniający poziom teoretyczny rozprawy, w tym zastosowanie kategorii nie tylko typowo politologicznych, ale również socjologicznych (z zakresu socjologii miasta) i ekonomicznych (dorobek marketingu terytorialnego). Nie ulega wątpliwości, że rekomendowana rozprawa wypełnia palącą lukę w badaniach politologicznych, a przez co w znaczący sposób poszerza dotychczasowe pole badawcze dyscypliny nauki o polityce i administracji.

Dwuwartantowość spojrzenia na aktywność prezydentów miast znajduje odzwierciedlenie w klarownej, spójnej i przemyślanej strukturze rozprawy. Rozdział pierwszy, oprócz tego, że przedstawia, po raz pierwszy w Polsce, rozwój naukowej refleksji nad polityką miejską, koncentruje się na funkcjonalnym aspekcie realizacji działań zorientowanych na rozwój miast, zarówno na poziomie lokalnym, jaki i państwowym oraz transnarodowym. Rozdział drugi jest omówieniem roli i znaczenia marketingu we współczesnej polityce miejskiej. To właśnie w tym fragmencie pracy zostaje zaakcentowane pionierskie, dychotomiczne ujęcie prezydenckiej aktywności, na którą to składają się działania z zakresu marketingu wyborczego i marketingu miejskiego. Sformułowana zostaje przełomowa, autorska koncepcja samonapędzającego się marketingu prezydenckiego. Rozdział trzeci ogniskuje wokół polityki miejskiej na Dolnym Śląsku. Zgodnie z konsekwentnie realizowanym założeniem, rozważania akcentują nie tylko jej wyborczy, ale również rozwojowy charakter. W ostatnim, czwartym rozdziale zaprezentowany

zostaje autorski pomiar pozycji systemowej prezydentów wszystkich badanych miast, oparty na zestawieniu szeregu jakościowych i ilościowych czynników. Całość rozważań uzupełnia analiza mechanizmów marketingowego wykorzystania polityki miejskiej w prezydenckiej aktywności przypadającej na okres samorządowej kampanii wyborczej.

Rozprawa doktorska cechuje się wyróżniającym podejściem metodologicznym. Oprócz analizy systemowej, uwagę zwraca sposób wykorzystania analizy zawartości, analizy dyskursu, analizy porównawczej oraz, co szczególnie istotne, dopiero rozwijanej na gruncie nauk społecznych metody parametryzowania (indeksowania). Zastosowanie aż pięciu metod badawczych pozwala na rozległą, pogłębioną i nie bezkrytyczną analizę zebranego materiału źródłowego, na którą składają się dokumenty, materiały i tzw. przekazy medialne zgromadzone w toku terenowych kwerend badawczych.

Przeprowadzone postępowanie badawcze obrazuje, po raz pierwszy na gruncie literatury przedmiotu, systemowe i funkcjonalne związki pomiędzy polityką miejską a aktywnością marketingową prezydentów. Rozprawa doktorska udowadnia, że integracja marketingu wyborczego i marketingu miejskiego staje się uniwersalnym predyktorem silnej pozycji systemowej prezydenta (zgodnie ze skonstruowanym indeksem, I_{prez}) będącego głównym architektem polityki miejskiej. Co więcej, pokazuje, niejako w kontrze do dominujących w literaturze przedmiotu stanowisk, że to tak naprawdę działania z zakresu marketingu miejskiego (a w niewielkim tylko stopniu działania typowe dla marketingu wyborczego) determinują silną pozycję systemowej prezydenta, a w konsekwencji, jego wybór na kolejną pięcioletnią kadencję.

Rozprawa cechuje się wyróżniającym potencjałem aplikacyjnym. Jej rezultaty mogą zostać wykorzystane przed pomioty publiczne (jednostki samorządu terytorialnego: gminy, miasta, powiaty, województwa, które stoją przed zadaniem opracowania strategii i planów rozwoju, w tym strategii marketingowych), prywatne (m.in. agencje marketingowe i public relations) i społeczne (organizacje trzeciego sektora, których działalność orientuje się na współpracę ze wspólnotami samorządowymi).

Biorąc pod uwagę powyższe, praca dra Kamila Glinki, z uwagi na swoje walory poznawcze i implementacyjne, spełnia wszystkie warunki stawiane wyróżniającym się rozprawą doktorską, co pozwala z przekonaniem rekomendować ją do Narody Prezesa Rady Ministrów.

Uzasadnienie wniosku o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów za wyróżniającą się rozprawę doktorską dla dr. Mateusza Karolaka.

Rozprawa doktorska dr. Mateusza Karolaka porusza kilka istotnych, zarówno z poznawczego jak i praktycznego punktu widzenia, problemów, łączonych w bardzo umiejętny i nowatorski sposób. Są to problem migracji, migracji powrotnych, problemy związane z obecnością na rynku pracy, oraz kwestie inkluzji versus ekskluzji społecznej. Wszystkie one są nie tylko niezwykle aktualne, ale też prognozować można wzrost ich znaczenia, jako kwestii powiązanych z różnymi przyszłymi problemami społecznymi. Prezentowana rozprawa wpisuje się w aktualne dyskusje toczone w przestrzeni publicznej stanowiąc samodzielny, nie wpisujący się w gotowe schematy, autorski głos w publicznym i profesjonalnym dyskursie. Ma nie tylko wartość poznawczą ale też aplikacyjną. Formułowane przez dr. Mateusza Karolaka wnioski i budowane modele ścieżek biograficznych migrantów powrotnych stanowią bardzo wartościowy materiał dla polityków społecznych, analityków rynku pracy, autorów projektów i programów adresowanych do mobilnych/migrujących jednostek. Rozprawa dr. Mateusza Karolaka dostarcza niewątpliwie bardzo wartościowej wiedzy umożliwiającej podejmowanie różnego typu działań służących rozwiązywaniu poruszanych w niej problemów, nie to jednak decyduje o jej wyjątkowym znaczeniu. Jest ona przykładem modelowej pracy naukowej, łączącej prowadzone na bardzo wysokim poziomie rozważania teoretyczne z wnikliwą analizą empiryczną. Wyróżnia ją samodzielność i dojrzałość wywodu, sięgnięcie do różniących się koncepcji, przy jednoczesnym zachowaniu dystansu wobec toczących się sporów teoretycznych i autorską ich interpretacją. Znajomość literatury przedmiotu, wykorzystanie teorii, przede wszystkim Margaret Archer i Pierre'a Bourdieu, może rzeczywiście imponować, nie tylko erudycją, co przede wszystkim twórczym ich wykorzystaniem do zbudowania własnej propozycji spojrzenia na problem migracji. Przy czym dr Mateuszowi Karolakowi obca jest swoista arogancja dość często charakteryzująca młodych, zdolnych badaczy, pełnych wiary w dokonanie nowotarskiego przewrotu w nauce. Dla niego dorobek poprzedników jest inspiracją i bazą dla własnych przemyśleń i propozycji.

Wartością dysertacji dr. Mateusza Karolaka jest również osadzenie rozważań w nurcie socjologii pracy, wydawać by się mogło odchodzącej w przeszłość wraz ze społeczeństwem przemysłowym. Za przedmiot swoich poszukiwań czyni on nie tyle pracę czy rynek pracy lecz stosunki pracy, przyczyniając się, zgodnie z trendami istniejącymi w socjologii europejskiej, do ożywienia i rozwoju tej dziedziny w Polsce. Uwzględniając zachodzące współcześnie procesy znoszące ograniczenia związane z granicami państw narodowych analizuje sytuację panującą na rynku pracy z perspektywy transnarodowej. Umiejętnie łącząc te kwestie z problemem uznawanym przez Unię Europejską za jeden z podstawowych i wymagających podjęcia odpowiednich działań, z wykluczeniem społecznym. Obecność na rynku pracy jest jednym z podstawowych wymiarów uczestnictwa w życiu społecznym, nieobecność, jednym z podstawowych czynników uruchamiających proces marginalizacji. Zebrany przez dr. Mateusza Karolaka materiał badawczy i jego wnikliwa, wieloaspektowa analiza pozwalają ukazać społeczne mechanizmy stojące u podstaw procesów integracyjnych, jak również wskazują, co istotne, że sam akt zatrudnienia nie jest jednoznaczny ze społeczną integracją i nie znosi ryzyka wykluczenia. To jest wniosek mający wartość nie tylko poznawczą, ale też aplikacyjną.

Pracę dr. Mateusza Karolaka wyróżniają także bardzo interesująco zaprojektowane badania i ciekawa, nowatorska ich konceptualizacja, wyrastająca z paradygmatu interpretatywnego. Wzajemne relacje między jednostkami wyposażonymi w samoświadomość i wolę a społecznymi instytucjami i całą intersubiektywną rzeczywistością są jednym z absolutnie podstawowych problemów socjologicznych, z którym zmagają się jej najbardziej znakomici przedstawiciele. Rozprawa dr. Mateusza Karolaka wykorzystująca podejście ogólnie nazywane agency-structure, wpisuje się nie tylko w dyskusję na ten temat ale i dostarcza istotnej wiedzy pozwalającej na bliższe zrozumienie tych relacji. Poprzez analizę biografii migrantów, dr. Mateusz Karolak dokonuje rekonstrukcji społecznych mechanizmów i procesów stojących u podstaw jednostkowych decyzji wskazując jednocześnie na zachodzenie relacji odwrotnej, uruchamianie poprzez indywidualne wybory zjawisk społecznych. Niewątpliwą wartością prowadzonych przez dra Mateusza Karolaka analiz jest też empiryczna weryfikacja propozycji teoretycznych, pozwalająca na potwierdzenie lub nie słuszności założeń i też obecnych w przyjętych przez niego koncepcjach.

Dr. Mateusz Karolak decyzją Rady Naukowej Instytutu Socjologii Uniwersytetu Wrocławskiego uzyskał 11 lipca 2018 roku stopień naukowy doktora nauk społecznych, w dyscyplinie socjologia. Jednocześnie Rada większością głosów przyjęła uchwałę o wyróżnieniu

pracy „Return migrants inclusion and employment: the case of return migration from the UK to Poland”. Mając na względzie powyższy fakt, a także oryginalność i bardzo wysoki poziom merytoryczny rozprawy doktorskiej, jej zgłoszenie do Nagrody Prezesa Rady Ministrów za wyróżnioną rozprawę doktorską jest w pełni uzasadnione.

Uzasadnienie wniosku o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów za wyróżniającą się rozprawę doktorską dla dr. Tomasza Rzepeckiego.

Głównym celem rozprawy doktorskiej dr. Tomasza Rzepeckiego było zbadanie złożoności (w różnych sensach, w szczególności w sensie mocy borelowskich rozważanych w deskryptywnej teorii mnogości) przestrzeni klas ograniczonych niezmienniczych relacji równoważności w kontekście teorii modeli (czyli przestrzeni tzw. silnych typów) oraz złożoności związanych z nimi grup Galois. Kluczowe i nowatorskie było zastosowanie głębokich narzędzi z dynamiki topologicznej. W rozprawie dowodzi się bardzo ogólnych i wysoce nietrywialnych twierdzeń, z których wnioski dają odpowiedzi na pewne otwarte pytania (np. Kaplana i Millera) i to w znacznie ogólniejszym kontekście. Tego typu rezultaty były nieosiągalne za pomocą wcześniej stosowanych metod. Rozprawa jest niezwykle oryginalna, łącząca w nowatorski sposób narzędzia i techniki z dynamiki topologicznej, topologii, teorii mnogości oraz teorii modeli. Jest też ona na niezwykle wysokim poziomie technicznym. Autor wykazał się bardzo szeroką i głęboką wiedzą matematyczną. Rozprawa stanowi dzieło, które (jak w czasie obrony zasugerowali recenzenci) nadawałoby się do publikacji w formie książkowej monografii. Rozprawa doktorska uzyskała wyróżnienie silnie poparte przez obydwu recenzentów w czasie obrony. W czasie obrony obydwaj recenzenci podkreślili przede wszystkim wagę wyników oraz wysoki poziom techniczny rozprawy. Prof. Kaplan (recenzent) użył sformułowania, że rozprawa stanowi przełom w badaniach silnych typów. Obydwaj recenzenci podkreślili też, że rozprawa jest bardzo dobrze napisana.

Recenzje rozprawy są entuzjastyczne.

Prof. Kaplan napisał w konkluzji: "In conclusion, I strongly recommend the acceptance of the thesis. Based on the results attained and the breadth of the presentation, I propose to grade the thesis with "passed with high distinction" ("summa cum laude"). Moreover, I think that Rzepecki should be considered for an award for this thesis."

Prof. Solecki napisał „As should be clear from the previous paragraph, the thesis is current and topical. Furthermore, the area of research described above is mathematically important and well worth developing. The abstract treatment given by Mr. Rzepecki is a significant contribution to this area. It is surprising that such an abstract approach succeeds and gives sharp consequences. Some notions, especially those introduced in Chapter 7, like orbitality or weak orbitality, may have broader applicability as they seem interesting, for example, from the point of view of Descriptive Set Theory (with the obvious change in this context of compact to Polish)."

Nie mniej entuzjastyczne są rekomendacje prof. Idziaka, prof. Peterzila oraz prof. Pillaya.

Prof. Idziak w konkluzji napisał „Biorąc pod uwagę doniosłość uzyskanych przez Tomasza Rzepeckiego wyników naukowych (na – co warto podkreślić – bardzo trudnym polu badań) i ich bardzo szybki oddźwięk w czołowie światowego środowiska naukowego z olbrzymią przyjemnością rekomenduję jego rozprawę doktorską do Nagrody Premiera jako wyjątkowo wybitną."

Prof. Peterzil w konkluzji napisał „To summarize, the PhD thesis of Tomasz Rzepecki and his subsequent mathematical work is of the highest quality. Had it been written in Israel I am certain that it would have been competing for the Best Thesis Award (Also known as the Nessyahu prize). For all the above reasons I highly recommend Rzepecki's thesis for the Prime Minister Award."

Prof. Pillay napisał "This is a supporting letter for Tomasz Rzepecki who is being nominated for a Prime Minister Award. Tomasz got his Ph.D. with Krzysztof Krupiński at Wrocław, Poland, in the summer of 2018, and is among the top new Ph.D.'s in model theory. The model theory group in Wrocław has a great track-record in training graduate students to the highest level, and Tomasz is an outstanding product of this program." W konkluzji prof. Pillay napisał "Tomasz' thesis is an outstanding contribution to one of the main trends in contemporary model theory. Although the work is in "pure" model theory, there are close relationships with the machinery and methods around approximate subgroups and applications to combinatorics. I think Tomasz is a very suitable candidate for the Prime Minister Award."

Konkluzja: Tomasz Rzepecki jest wybitnym młodym matematykiem o spektakularnych osiągnięciach badawczych zawartych w jego rozprawie doktorskiej, które czynią go idealnym kandydatem do Nagrody Prezesa Rady Ministrów.

Uzasadnienie wniosku o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów za wyróżniającą się rozprawę doktorską dla dr Anny Szewczyk.

Dr Anna Szewczyk w latach 2013-2018 była doktorantką na Wydziale Nauk Biologicznych Uniwersytetu Wrocławskiego, gdzie pod opieką prof. dr hab. Małgorzaty Daczewskiej z Uniwersytetu Wrocławskiego oraz promotora pomocniczego dr hab. Julity Kulbackiej z Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu, prowadziła badania w ramach rozprawy doktorskiej pod tytułem: „Modulacja odpowiedzi komórkowej w liniach komórek mięśniowych i nowotworowych inicjowana elektroporacją w obecności jonów wapnia”.

Podstawę postępowania doktorskiego stanowił cykl 2 pełno tekstowych, oryginalnych artykułów naukowych, opublikowanych w czasopismach z tzw. „listy filadelfijskiej” w latach 2016 – 2018. Rozprawa doktorska dotyczy zagadnienia wiodącego we współczesnej medycynie doświadczalnej, czyli celowanej terapii antynowotworowej, której najważniejszym założeniem jest miejscowe leczenie nowotworów oraz zmniejszenie efektów ubocznych towarzyszących klasycznej chemioterapii. Dr Anna Szewczyk zastosowała metodę elektroporacji, gdzie za pomocą impulsowego pola elektromagnetycznego w błonie komórkowej powstają tymczasowe „nanopory” stanowiące dodatkową drogę transportu makrocząsteczek np. leków, substancji czynnej. Pozwala to na zredukowanie dawki substancji czynnej, miejscowe zwiększenie stężenia leku, co za tym idzie zwiększenie wydajności leczenia. Istotnym i innowacyjnym aspektem pracy jest połączenie elektroporacji z jonami wapnia, które w tak skonstruowanej terapii odgrywają rolę naturalnego leku o działaniu cytostatycznym. Jony wapnia, naturalnie występujące w komponentach komórkowych biorą udział w wielu procesach fizjologicznych, z których najważniejsze w omawianej pracy to wpływ na proliferację oraz śmierć komórkową.

Rozprawa doktorska została wysoko oceniona i wyróżniona zarówno przez recenzentów, jak i Radę Wydziału Nauk Biologicznych, Uniwersytetu Wrocławskiego. Założeniem rozprawy było zbadanie mechanizmów aktywowanych przez elektroporację w połączeniu z jonami wapnia (CaEP) w nowotworowych i prawidłowych komórkach mięśniowych. W celu wyjaśnienia zjawisk zachodzących w obu typach komórek stworzono dwa modele badawcze: *in vitro* oraz *in vivo*.

Dr Szewczyk wyselekcjonowała parametry terapii toksyczne dla komórek nowotworowych, a jednocześnie jak najmniej szkodliwe dla komórek prawidłowych. Zoptymalizowane protokoły *in vitro* umożliwiły realizację części projektu *in vivo* na myszach z podskórnie wszczepionym modelem guza Rhabdomyosarcomy w współpracy z wiodącym w dziedzinie elektrochemioterapii ośrodkiem w Danii (Uniwersytecki Szpital w Herlev, Dania). Wyniki otrzymane przez dr A. Szewczyk mają wysokie znaczenie społeczno-gospodarcze poprzez swój aplikacyjny charakter. Rezultaty badań są doskonałą podstawą do stworzenia protokołu aplikacji elektroporacji z jonami wapnia w medycynie klinicznej. Należy wspomnieć, iż nowotwory mięśniowe – *sarcoma* stanowią 1% wszystkich nowotworów złośliwych i z powodu późnej diagnostyki wymagają uciążliwego leczenia często skutkującego niepełnosprawnością i długą rehabilitacją. Nieefektywne leczenie tych nowotworów mnoży efekty uboczne oraz dodatkowe koszty radio-, chemioterapii, długiej hospitalizacji oraz rehabilitacji. Elektroporacja z jonami wapnia to stosunkowo tania metoda leczenia, często wykonywana ambulatoryjnie. Dodatkowo, rozprawa doktorska dowodzi, iż jest możliwe dobranie parametrów terapii nieszkodliwych dla komórek mięśniowych otaczających guz. Daje to możliwość szybszego odtworzenia uszkodzonego fragmentu mięśnia i uniknięcia kalectwa.

Dr A. Szewczyk proponuje również wyjaśnienie głównych problemów badawczych jakimi są nieopisane dotąd mechanizmy odpowiedzi komórkowej na poziomie molekularnym i fizjologicznym. aktywowane przez elektroporację i zmienne poziomy jony wapnia w poszczególnych strukturach komórkowych. Daje to szerszy pogląd na różnice między komórkami prawidłowymi i nowotworowymi, a co za tym idzie odmienne reakcje na zadane parametry elektrochemioterapii.

Mnogość analiz oraz metod badawczych wybranych do przeprowadzenia rozprawy doktorskiej stawia omawianą pracę na światowym poziomie. Dodatkowym atutem jest fakt, iż rozprawa doktorska oparta jest na cyklu publikacji zaakceptowanych przez wysoko punktowane i cytowane czasopisma. Prace prezentują wysoki poziom wiedzy teoretycznej oraz praktycznych umiejętności dr Szewczyk. Nie ma wątpliwości, iż autorka doskonale potrafi zaplanować i przeprowadzić doświadczenie oraz przeanalizować uzyskane wyniki i wyciągnąć konstruktywne wnioski. Potwierdzają to oświadczenia o 60% wkładzie pierwszej autorki w każdej publikacji.

Dr A. Szewczyk już na studiach II stopnia pracowała jako wolontariusz w Pracowni Hodowli Komórkowej Uniwersytetu Medycznego. Od ośmiu lat zgłębia wiedzę na temat elektrochemioterapii i hodowli komórkowej. Jest autorką siedmiu publikacji w czasopismach z wysokim IF z czego trzech jako pierwszy autor. Podczas studiów doktoranckich uczestniczyła w licznych konferencjach naukowych w kraju i za granicą. Na czterech z nich prezentowała swoje wyniki przed ekspertami w dziedzinie i dwukrotnie została nagrodzona:

- Anna Szewczyk, Stine Krog Frandsen, Julie Gehl, Małgorzata Daczewska, Jolanta Saczko, Julita Kulbacka.: *Impact of electroporation mediated calcium entry on mechanisms maintaining calcium homeostasis in normal and malignant muscle cells*. 2nd World Congress on Electroporation and Pulsed Electric Fields in Biology, Medicine, and Food & Environmental Technologies. Norfolk, Virginia, USA, 2428.09.2017; Nagroda: II miejsce wśród doktorantów w dziedzinie biologii i medycyny.
- Anna Zielichowska (Szewczyk), Julita Kulbacka, Małgorzata Daczewska, Katarzyna Biezuńska-Kusiak, Arnold Garbiec.: *Photodynamic reaction with phthalocyanines (Aluminum 1,8,15,22-tetrakis(-phenylthio)-29H,31H-phthalocyanine chloride and Phthalocyanine green) enhanced by electroporation in human gastric cancer cell lines*. Juvenes Pro Medicina - Annual International Training & Scientific Medical Congress of Students' Scientific and Junior Doctors. Łódź, 8-10.05.2014; Nagroda: II miejsce w Sesji Młodych Naukowców.

W roku 2016 odbyła półroczny staż w ramach programu Erasmus na Uniwersytecie w Kopenhadze (Copenhagen Herlev Hospital, Department of Oncology, Center for Experimental Drug and Gene Electrotransfer) w Danii, gdzie pod opieką prof. Julie Gehl – pionierki elektroporacji z jonami wapnia, wykonała wiele badań zawartych w omawianej rozprawie doktorskiej.

Dr A. Szewczyk w trakcie studiów doktoranckich otrzymywała stypendium rektora dla najlepszych doktorantów. Zdobywała uczelniane granty – Grant dla Młodych Naukowców i Doktorantów edycja 2016 i 2017. Była laureatką stypendium „Akademia Rozwoju - kluczem wzmocnienia kadr polskiej gospodarki” finansowane z funduszy EU. Obecnie jest kierownikiem grantu Preludium (UMO-2016/23/N/NZ5/00060) oraz wykonawcą w grantach Sonata Bis (UMO-2016/22/E/NZ5/00671) przyznawanych przez NCN. Dr A. Szewczyk po studiach doktoranckich została zatrudniona w Katedrze i Zakładzie Biologii Molekularnej i Komórkowej, gdzie nadal prowadzi badania *in vitro* z wykorzystaniem elektrochemioterapii.

Innowacyjność badanego zagadnienia oraz aplikacyjność wyników i ich ogromne znaczenie dla współczesnej onkologii klinicznej, a także osiągnięcia naukowej dr A. Szewczyk w pełni zasługują na poparcie Jej kandydatury w postępowaniu konkursowym o Nagrodę Prezesa Rady Ministrów za działalność naukową, naukowo-techniczną lub artystyczną.

Uzasadnienie wniosku o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów za wyróżniającą się rozprawę doktorską dla dr Aleksandry Ziober.

Dr Aleksandra Maria Ziober obroniła dysertację doktorską pt. „Postawy elit Wielkiego Księstwa Litewskiego wobec elekcji Władysława IV Wazy i Michała Korybuta Wiśniowieckiego” w dniu 22.05.2018 r. (stopień doktora został nadany uchwałą Rady Instytutu Historycznego Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 23.05.2018 r.). Praca ta została wyróżniona. Była uczestnikiem Stacjonarnych Studiów Doktoranckich Nauk Historycznych prowadzonych w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego w latach 2013-2018.

Celem pracy jest analiza postaw polityczno-społecznych przedstawicieli elit Wielkiego Księstwa Litewskiego wobec kandydatów do tronu polskiego. Badaniu poddano trwałość lub zmienność zachowań magnatów, co wpływało również na postawy polityczne środowiska z nimi związanego (rodzina, klientela). Przeanalizowano dwie elekcje, które odbyły się w odmiennych realiach politycznych: w 1632 r., gdy na króla wybrany został Władysław IV Waza, oraz w 1669 r., kiedy obrano Michała Korybuta Wiśniowieckiego. Szerokie możliwości badawcze wiążą się z problemem postrzegania kandydatów do korony w kontekście nieodwracalnej zmiany realiów politycznych Rzeczypospolitej, która nastąpiła między obiema elekcjami. W przypadku pierwszej z wymienionych elekcji mamy bowiem do czynienia z władcą traktowanym jako kontynuator tradycji dynastycznej, w którego żyłach płynęła krew Jagiellonów i Habsburgów, skolięganym z innymi dynastiami europejskimi, w drugiej – szlachcica, magnata kresowego, pierwszego z równych, niemającego monarszych tradycji rodzinnych jak Wazowie, człowieka, którego wybór dał początek nowej republikańskiej tradycji.

Badania dr Ziober mają charakter międzynarodowy. Podstawę analizy stanowią ważne materiały źródłowe (rękopisy, starodruki). Należy bowiem dodać, że dr Ziober przeprowadziła liczne kwerendy w archiwach i bibliotekach w Polsce i zagranicą m.in. w: Londynie, Rzymie, Watykanie, Paryżu, Berlinie, Mińsku, Wilnie, Kijowie, Lwowie, Sankt Petersburgu, Pradze, Würzburgu.

Rozprawa dr Ziober ma też charakter interdyscyplinarny, bowiem w swoich badaniach wykorzystywała ona metodologię nie tylko nauk historycznych, lecz także psychologii, psychologii społecznej, politologii czy socjologii. Należy zaznaczyć, że często odwołuje się w swoich badaniach do literatury obcojęzycznej. Praca jednoznacznie reprezentuje wysoki poziom metodologiczny z zakresu historii.

Warto w tym miejscu podkreślić, że badania tego rodzaju nie były dotąd prowadzone w Polsce, a praca wpisuje się w nurt badań międzynarodowych dotyczących postaw wobec wydarzeń społeczno-politycznych, ich trwałości i zmienności na przestrzeni dziejów. Dzięki posłużeniu się metodami badawczymi nauk pokrewnych dla historii dysertacja dr Ziober przedstawia nowatorskie i innowacyjne spojrzenie na podjętą problematykę i pozwala ująć szerzej nie tylko problem wyboru króla w dawnej Rzeczypospolitej, ale także transferu informacji, teorii wpływu na postawy i próby ich zmiany czy trwałości postaw na przestrzeni wieków.

Uzasadnienie wniosku o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów za wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego dla dr. hab. Łukasza Johna.

Wniosek awansowy Pana dr. hab. Łukasza Johna został przygotowany na Wydziale Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego w Zespole Chemii Metaloorganicznej i Materiałów Funkcjonalnych. Na cykl monotematycznych prac zatytułowany *Biomateriały hybrydowe na bazie krzemu* składa się 7 artykułów oryginalnych oraz 1 przeglądowy. W siedmiu pracach Pan Łukasz John jest pierwszym i jednocześnie autorem korespondencyjnym, a ujęte w nich badania prowadził w ramach dwóch kierowanych przez siebie grantów finansowanych przez Narodowe Centrum Nauki. Nadrzędną cechą układów (makroporowatych rusztowań tkankowych) opracowanych przez Habilitanta, jest przybranie formy zdolnej do kontrolowanej interakcji z układami biologicznymi. Innymi słowy, są to biomateriały, które nie tylko zastępują uszkodzony fragment tkanki, ale również odbudowują ją i stymulują do wzrostu, same ulegając z czasem resorpcji lub rozkładowi do łatwo usuwalnych z organizmu nietoksycznych związków. Pierwszym istotnym osiągnięciem przedstawionym we wniosku habilitacyjnym jest opracowanie kompozytowych biomateriałów na bazie przenikających się sieci polimerowych i krzemoorganicznych. Powstałe matryce domieszkowane były również ważnymi z punktu widzenia osteogenezy jonami, takimi jak Ca^{2+} , PO_4^{3-} i Sr^{2+} . Domieszki jonów zostały dobrane tak aby: (i) inicjowały krystalizację fosforanów wapnia oraz ich pochodnych hydroksylowych i węglanowych (jony Ca^{2+} i PO_4^{3-}), (ii) opracowany kompozyt wykazywał działanie antyosteoporotyczne (rola jonów Sr^{2+}). Jony strontu pełnią istotną rolę w osteogenezie i stosowane są z powodzeniem (głównie w postaci ranelinianu strontu, leku wpływającego na odbudowę tkanki kostnej przez bezpośrednie oddziaływanie na osteoblasty), pobudzając tworzenie tkanki oraz hamując jej resorpcję. Wyniki badań cytotoksyczności, adhezji i przeżywalności komórek osteoblastów oraz właściwości mechaniczne okazały się wyróżniające spośród podobnych materiałów opisanych do tej pory w literaturze tematu. Kandydat w swoich badaniach, we współpracy z prof. dr. Jean-Marie Nedelecem z Université Blaise Pascal w Clermont-Ferrand we Francji, opracowali mechanizm wymiany jonów wewnątrz struktury makroporowatej skutkującej krystalizacją hydroksyapatytu na granicy faz układ modelowy/osocze. Jako układu modelowego użyto dwuskładnikowy tlenek $\text{SiO}_2\text{-CaO}$. Postępująca podczas inkubacji w płynie biologicznym wymiana jonów jest gwałtowna i towarzyszy jej destrukcja sieci krzemowej, która stopniowo „rozpuszcza się”. Z kolei stężenia jonów zmierzone na powierzchni makroporowatej struktury potwierdzają przebieg reakcji zachodzących na granicy faz. Po dwóch dniach inkubacji obserwuje się również ślady wbudowanych do powierzchni styku materiału i płynu śladowych ilości jonów Mg^{2+} , które pochodzą z DMEM (płyn biologiczny). Tworzenie warstwy Ca-P-Mg świadczy o zachodzącym procesie bioaktywnym wewnątrz makroporowatego rusztowania. Kolejnym istotnym osiągnięciem poruszonym w cyklu habilitacyjnym Pana dr. hab. Johna jest opracowanie nowatorskiego materiału hybrydowego pTMSPMA-POSS dla inżynierii tkankowej bazującego na klatkowym silseskwioksanie typu T8z modyfikowanym za pomocą 3-(trimetoksylilo) propylometakrylanu o konkurencyjnych właściwościach mikrostrukturalnych. Zestawienie modułu elastyczności oraz innych wyznaczonych parametrów mechanicznych otrzymanego organiczno-nieorganicznego materiału hybrydowego z innymi materiałami opisanymi w literaturze i parametrami wyznaczonymi dla tkanek ludzkich pokazuje ogromny potencjał opracowanego układu w aspekcie potencjalnego zastosowania w inżynierii tkanek twardych. Należy również podkreślić, że ciekawą cechą otrzymanego rusztowania hybrydowego jest zaskakująco wysoka elastyczność jego struktury. Dodatkowo mechaniczna deformacja tego materiału jest niemal w 100% odwracalna. W swoim cyklu prac dr. hab. John przedstawił również inne klatkowe silseskwioksany modyfikowane różnymi pochodnymi metakrylanowymi. O dużym zainteresowaniu tymi biomateriałami oraz rangą naukową tego osiągnięcia świadczy wyróżnienie jednej z prac Kandydata ilustracją na okładce w czasopiśmie *New Journal of Chemistry*.

Wysoką rangę naukową mają również badania nad wytwarzaniem i modyfikacją rusztowań tkankowych za pomocą hydroksyapatytu lub węglanu amonu, które bezpośrednio wpływają na topografię powierzchni makroporów i które sprzyjają adhezji i osiedlaniu komórek wewnątrz takiego układu. Ponadto, w swoich badaniach Kandydat opracował biomateriał hybrydowy o potencjalnym zastosowaniu w terapii termalnej mięsaka kości. W materiale tym, do kompozytu na bazie przenikających się sieci polimerowych i krzemoorganicznych dodano spinel magnezowo-żelazowy MgFe_2O_4 otoczony dodatkową warstwą krzemionki. Biokompozyt wraz z dwuskładnikowym tlenkiem utworzył potencjalny materiał do celów termicznej apoptozy komórek nowotworowych kości. Obecny w nim Fe_2O_3 stanowi składnik magnetyczny, natomiast

MgO dodatkową ochronę antybakteryjną i przeciwzapalną. Terapia hipertermiczna przy użyciu nanocząstek magnetycznych stanowi komplementarną strategię w leczeniu onkologicznym. Jest to metoda nieinwazyjna, która niszczy komórki nowotworowe w podwyższonej temperaturze wywołanej przez działanie zmiennego pola magnetycznego, nie wywołując szkód komórkom zdrowym. Zsyntezowany nanokrystaliczny $\text{MgFe}_2\text{O}_4@\text{SiO}_2$ posiada właściwości superparamagnetyczne, wąską pętlę histerezy i krzywą dziewiczą.

Pan dr hab. Łukasz John, rekomendowany przez Senat Uniwersytetu Wrocławskiego jako kandydat do Nagrody Prezesa Rady Ministrów, jest niewątpliwie wyróżniającym się naukowcem młodego pokolenia. Jego dotychczasowy dorobek naukowy charakteryzuje się kreatywnością i różnorodnością zainteresowań i rzadko spotykanym obecnie stylem prowadzenia badań na pograniczu chemii, biologii i medycyny. Wyniki tych badań są publikowane w czasopismach o bardzo wysokiej randze, co świadczy o ich wysokim poziomie naukowym. Z sukcesem również nawiązuje współpracę z ośrodkami w kraju i zagranicą, co skutkuje wspólnymi publikacjami. Zachęcając Kapitułę Nagrody PRM do zapoznania się z całością dokumentacji dot. wniosku awansowego, jak i dorobku naukowego Pana Łukasza Johna, sądzimy że przedstawione powyżej wybrane osiągnięcia Kandydata w pełni uzasadniają wniosek o przyznanie Nagrody za wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego.

Uzasadnienie wniosku o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów za wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego dla dr. hab. Bogusława Sołtysa.

Osiągnięcie naukowe dr. hab. Bogusława Sołtysa będące podstawą nadania mu stopnia doktora habilitowanego pt.: „Formy organizacyjnoprawne świadczenia usług prawniczych i ich ograniczenia w prawie polskim” zostało wysoko ocenione w postępowaniu habilitacyjnym, o czym świadczą załączone do wniosku recenzje naukowe oraz protokół Komisji, na posiedzeniu której wnioskowano o wyróżnienie rozprawy habilitacyjnej.

Książka dr. hab. Bogusława Sołtysa spełnia jednak nie tylko formalny warunek udziału w konkursie, ale z przyczyn merytorycznych zasługuje na nagrodę. Jest ukoronowaniem dużej aktywności naukowej Autora oraz jego wieloletniego i bogatego doświadczenia zawodowego. Jego książka jest dziełem oryginalnym i niezwykle ważnym zarówno dla doktryny prawa, jak i praktyki jego stosowania. Stanowi wartościowy, dojrzały i znaczący wkład w rozwój nauki prawa, jest też bazą informacji niezbędnych dla praktycznego rozwiązywania różnych istotnych problemów. Omawia z perspektywy interdyscyplinarnej oraz systemowo i kompleksowo kluczowe zagadnienia dla funkcjonowania rynku usług prawniczych, który choć spełnia rolę pomocniczą wobec wymiaru sprawiedliwości, to zarazem dla niego nieodzowną w demokratycznym państwie prawa.

Rekomendowana książka w polskiej literaturze jest pierwszą monograficzną rozprawą naukową, która w ramach wymogów prawa unijnego i Konstytucji RP ujmuje i wszechstronnie analizuje węzłowe problemy regulacyjne rynku świadczenia usług prawniczych. Wskazuje kierunki wykładni obowiązujących przepisów, które w praktyce wywołują liczne wątpliwości, prowadząc do rozbieżnych ocen, nierzadko spowodowanych brakiem kompleksowych i systemowych opracowań. Książka dr. hab. Bogusława Sołtysa nie tylko wypełnia pewną lukę, ale stanowi istotny wkład w rozwój badań naukowych nad rynkiem usług prawniczych i praktycznymi aspektami jego funkcjonowania w dobie zachodzących przemian, uwarunkowanych w dużej mierze czynnikami obiektywnymi, związanymi między innymi z globalizacją, utowarowieniem usług, powszechną informatyzacją oraz wzmożoną konkurencją usługodawców. Potrzeba prowadzenia takich badań jest oczywista w szczególności wobec faktu, że dotychczas polski ustawodawca podchodził do problematyki kształtowania rynku usług prawniczych bez odpowiedniego zaplecza badawczego, choćby takiego jaki za granicą można wiązać z nazwiskami *Dorrois*, czy *Sir Davida Clementiego*. Brak systemowego i kompleksowego spojrzenia na rynek usług prawniczych owocuje w Polsce regulacjami wyłącznie incydentalnymi o charakterze interwencyjnym. W świetle ram wyznaczonych przez prawo unijne oraz Konstytucję RP są one też nierzadko wadliwe, nadmiernie krępując gwarantowane prawa i wolności. Prowadzą również do nierównego traktowania usługodawców, braku pewności prawa i nieprzejrzystości rynku, jednocześnie nie przynosząc zwykle w zamian równoważnych ani innych oczekiwanych efektów regulacyjnych. W praktyce stosowania prawa przysparzają ponadto wielu problemów interpretacyjnych, które przeważnie nie są jednolicie rozstrzygane. Wydaje się więc, że książka dr. hab. Bogusława Sołtysa jest i przy większym jej upowszechnieniu będzie bardzo przydatna przy rozwiązywaniu różnych problemów związanych nie tylko z funkcjonowaniem rynku usług prawniczych, ale szerzej także z kondycją wymiaru sprawiedliwości w obszarze w jakim obie te instytucje współzależą od siebie.

W głównym nurcie rozważań Autor podjął się oceny zgodności ograniczeń form świadczenia usług prawniczych w kontekście wymogów prawa krajowego i europejskiego. Licznie występujące w polskim prawie zawężenia możliwości wyboru form świadczenia usług prawniczych należy uznać za przejaw niedozwolonej reglamentacji i to zarówno z punktu widzenia traktatowo, jak i konstytucyjnie gwarantowanych swobód przedsiębiorczości i świadczenia usług oraz wolności gospodarczej i wolności wykonywania zawodu. Obowiązujące przepisy stanowią nierzadko również przykład naruszenia zasady równego traktowania usługodawców oraz zasady pewności prawa, prowadząc do zniekształcenia przejrzystości oraz konkurencyjności rynku usług prawniczych. Z uwagi na mankamenty regulacyjne szczególnie istotnego znaczenia nabiera zatem właściwa wykładnia przepisów. W tym względzie bardzo pomocne mogą być dogłębne rozważania Autora, które nie tylko zawierają praktyczne wskazówki, ale pobudzają także do dalszych refleksji. Poglądy prezentowane w książce są wyraziste, jasno sformułowane, poparte badaniami oraz dorobkiem doktryny i orzecznictwa, wszechstronnie uzasadnione, a także zilustrowane przykładami zaczerpniętymi tak z polskiej praktyki stosowania prawa, jak i z rozwiązań występujących w innych krajach członkowskich Unii

Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Dużą zaletą badań Autora jest dobre przygotowanie metodologiczne, widoczne wszechstronne doświadczenie zawodowe oraz obiektywizm przy formułowaniu wniosków.

Jak stwierdził jeden z recenzentów książki, nikt wcześniej nie przeprowadził tak gruntownej oceny treści i celu wprowadzanych ograniczeń oraz nie zebrał w jednym miejscu tak wielu trafnych wniosków, zarówno o charakterze *de lege lata*, jak i *de lege ferenda*. Książka jest przykładem opracowania eksperckiego jakim powinien dysponować ustawodawca przy regulacji rynku usług prawnych. Poza walorami czysto naukowymi książka ma więc bardzo duże znaczenie dla rozwoju gospodarki oraz społeczeństwa i to zarówno w skali krajowej, jak i międzynarodowej. Współczesny rynek usług prawnych ma bowiem charakter globalny, charakteryzujący się wzajemnym oddziaływaniem na siebie różnych porządków prawnych, a także unormowań pozaprawnych. Prawidłowo funkcjonujący rynek usług prawnych jest zaś podstawą i zarazem gwarancją zrównoważonego rozwoju gospodarki, społeczeństwa i demokracji. Ma też wielkie znaczenie dla rozwoju kadry dydaktyczno-naukowej wszystkich uczelni kształcących prawników. To ona przecież w głównej mierze przygotowuje ich do należytego wypełniania zadań i misji publicznej.

Z perspektywy tych wszystkich celów interesująca i godna rozważenia jest zaproponowana w książce syntetyczna definicja usług prawnych. Zastosowane przez ustawodawcę opisowe określenie usług prawnych, zwłaszcza w świetle tak szerokiej ich reglamentacji, jest wątpliwe i wydaje się niewystarczające do ich odróżnienia od innych podobnych usług. W książce trafnie wyodrębniono i scharakteryzowano rynek usług regulowanych i nieregulowanych oraz wskazano na podstawy i obiektywne trudności wyznaczenia rynku właściwego dla usług prawnych. Dopiero dogłębna znajomość tych rynków umożliwi bowiem poprawną wykładnię przepisów oraz ocenę dotyczącą ich regulacji. Oprócz bardzo wielu niezwykle ważnych zagadnień szczegółowych poruszonych w książce na podkreślenie zasługują również ogólniejsze jej stwierdzenia o znaczeniu uniwersalnym. Autor postuluje mianowicie, aby przy reglamentacji bardziej dogłębnie ważyć interes publiczny i prywatny, a konieczność jej wprowadzenia przynajmniej w odniesieniu do swobody świadczenia usług prawnych bardziej wiązać z ustawowym ograniczeniem wolności umów związanych z wykonywaniem tych usług aniżeli opierać ją wyłącznie na kryterium podmiotowym. Trafnie wskazuje on, że w Polsce nazbyt łatwo dochodzi do reglamentacji konstytucyjnie gwarantowanych praw i wolności, a obowiązujące standardy ich ochrony z kilku szerzej opisanych w książce względów należy uznać za niedostateczne. W praktyce stosowania prawa stosunkowo często pomija się unormowania Konstytucji RP w rezultacie czego przy wykładni obowiązujących przepisów dochodzi do systemowego odwrócenia znaczenia zasad i wyjątków, do zniekształcenia powinności działania organów państwa na podstawie i w granicach prawa oraz do nierespektowania domniemania *in dubio pro libertate*. Wydaje się zatem, że na gruncie zasad demokratycznego państwa prawnego wzmocnienie prewencyjnej ochrony konstytucyjnych wolności i praw jest potrzebne, zwłaszcza wobec istnienia domniemania zgodności z Konstytucją obowiązujących już ustaw i innych aktów normatywnych. Za wnioskiem tym przemawia również ograniczona możliwość tzw. rozproszonej kontroli konstytucyjności oraz niewykorzystywanie jej w pełni przez sądy, a także istotne sformalizowanie skargi konstytucyjnej, która z inkluzywnego środka ochrony konstytucyjnych praw i wolności, stała się w praktyce środkiem ekskluzywnym.

Dużą zaletą książki dr. hab. Bogusława Sołtysa jest także całościowe ujęcie rynku usług prawnych, a nie tylko tej jego reglamentowanej części, która jest związana z wykonywaniem prawnych zawodów zaufania publicznego. Pozwoliło to na diagnozę wielu problemów, które dotychczas nie były poddane pod osąd judykatury oraz nie dostrzegano ich w literaturze prawniczej. W książce można znaleźć ich wnikliwą analizę oraz interesujące wywody zwieńczone wnioskami zarówno *de lege lata*, jak i *de lege ferenda*. Z uwagi na liczne mankamenty regulacyjne nabierają one istotnego znaczenia. Mocną stroną książki jest również przeprowadzenie zabiegów systematyzujących i klasyfikujących różne pojęcia charakteryzujące rynek usług prawnych. Zawiera ona jasny przekaz, udokumentowany badaniami oraz dorobkiem doktryny i orzecznictwa. Dokonane ustalenia oraz liczne spostrzeżenia mają duży walor poznawczy, w równym stopniu atrakcyjny tak dla teorii prawa, jak i praktyki jego stosowania. Co jednak istotne, badania dr. hab. Bogusław Sołtysa oraz uzyskane przez niego efekty mogą z pożytkiem zostać wykorzystane do reformy regulacji rynku usług prawnych.

Uzasadnienie wniosku o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów za osiągnięcia w zakresie działalności naukowej, w tym twórczości artystycznej, lub działalności wdrożeniowej dla prof. dr. hab. Roberta Stefanickiego.

Prof. dr hab. Robert Stefanicki jest zatrudniony na stanowisku profesora zwyczajnego Uniwersytetu Wrocławskiego od 2014 r., tutaj uzyskał stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego, a w 2009 r. został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego. Prowadził wykłady i egzaminy na wszystkich kierunkach studiów Wydziału, zarówno na kierunku Prawo, jak i Administracja oraz Ekonomia, na studiach dziennych, wieczorowych oraz zaocznych. Wprowadził do programu studiów, m.in. przedmioty z: prawa ochrony konkurencji, europejskiego prawa spółek, prawa ubezpieczeń gospodarczych, nieuczciwych praktyk handlowych. W ramach studiów doktoranckich podjął problematykę rozstrzygania sporów w drodze procedur pozasądowych. Pełnił też funkcję kierownika Podyplomowych Studiów Prawa Inwestycyjnego, w ich ramach prowadził wykłady dotyczące ochrony praw podstawowych jednostki, zwłaszcza problematyki ich wdrażania w praktyce, w tym zakresie m.in.: Orzecznictwo SN, Postępowanie i sądownictwo administracyjne analiza rozstrzygnięć / SKO, WSA, NSA /, Sądownictwo konstytucyjne i unijne, też zajęcia na innych Podyplomowych Studiach: Prawa Karnego Gospodarczego, Ubezpieczeń Gospodarczych oraz Zarządzania, Restrukturyzacji i Przekształceń Własnościowych w Służbie Zdrowia. Szeroko pojmowaną tematykę prawa do dobrej administracji podejmował w ramach wykładów programu unijnego Erasmus (Kolumbia, Bergen, Siena, Akureyri, Brno), wyjazdów zorganizowanych w zakresie bilateralnych umów między uniwersytetami (Tomsk, Öskemen, Praga, Bochum) oraz konferencji międzynarodowych (Hongkong, Kioto, Kurytyba, Rio de Janeiro, Sydney), udziału w stowarzyszeniach naukowych (Luksemburg, Santiago de Compostela, Messyna, Leuven, Florencja, Waszyngton, Pekin).

Problematyka ochrony słabszych uczestników obrotu, mająca umocowanie konstytucyjne i w aktach prawa międzynarodowego, stanowiła jeden z zasadniczych celów autorskiego projektu, zrealizowanego też pod Jego kierownictwem: „Potencjał naukowo-dydaktyczny Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego w służbie ochrony prawnej konsumenta”. Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało zorganizowane przy wykorzystywaniu różnych form organizacyjnych, w tym: naukowe spotkania studyjne, międzynarodowe konferencje naukowe, staże krajowe i zagraniczne oraz stypendia. W związku z udziałem w projekcie przedstawicieli różnych środowisk eksperckich, reprezentantów przedsiębiorców oraz stowarzyszeń konsumenckich, była możliwość wieloaspektowego, kompleksowego spojrzenia na podstawowe bariery efektywnej ochrony konsumenta w Polsce oraz przygotowania i przedstawienia propozycji legislacyjnych. Materialnym efektem podjętych badań było kilkadziesiąt publikacji naukowych uczestników. W raporcie ewaluacyjnym projektu stwierdzono, że „założone rezultaty w zakresie spotkań studyjnych, konferencji, staży i stypendiów naukowych zostały zrealizowane w stopniu bardzo dobrym (...) biorący udział w omawianych badaniach wskazywali na budujący efekt projektu oraz że stanowi on załączek pracy zespołowej w naukach prawnych: „czegoś takiego bardzo brakuje (...). Nie ma prawdziwych zespołów (...). W związku z powyższym „musi być podział zadań i wspólne podejście. Tak samo, jak w innych dziedzinach nauki. Nikogo nie dziwi, że fizycy pracują razem, że są grupy badawcze. Natomiast prawniczo to różnie bywa, tu jest bardzo indywidualne podejście” (zob. Ocena realizacji projektu Potencjał naukowo-dydaktyczny Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego w służbie ochrony prawnej konsumenta w świetle przeprowadzonej ewaluacji, *Folia Iuridica Wratislaviensis* 2012, nr 1, *Evaluating Legal Protection of the Consumer*, *International Journal of Law, Language and Discourse* 2012, nr 2).

Mając na uwadze znaczenie wymiany doświadczeń dla dydaktyki i rozwoju nauki Rekomendowany uczestniczył w wielu konferencjach Society of European Contract Law (jak również wydarzeniu naukowym American Bar Association oraz Asian Society of International Law). Korzystał dwukrotnie z rocznych Stypendiów krajowych Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej dla młodych naukowców oraz Stypendium naukowego Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego, co stanowiło istotne wsparcie dla prowadzonych badań prawnoporównawczych na temat praw podstawowych. W czasie studiów doktoranckich uzyskał też dofinansowanie instytutowe na realizację projektu na temat: „Dobre obyczaje w systemie prawa prywatnego”. Z kolei promocja naszych doświadczeń znalazła wyraz w opiece nad stypendystami Programu im. Lana Kirkland oraz przeprowadzonych wykładach na Uniwersytecie Wrocławskim. Sprawował też opiekę naukową nad studentami uczestniczącymi w Ogólnopolskim Konkursie Moot Court, organizowanym przez Europejskie Stowarzyszenie Studentów Prawa ELSA we współpracy z Sądem Arbitrażowym przy Krajowej Izbie Gospodarczej. Zajęli oni pierwsze miejsce. Do

organizacyjnych form Jego udziału w życiu Uniwersytetu zaliczyć też należy udział w komisjach dyscyplinarnych, konkursowych, do spraw jakości, w tym wielu podzespołach. Dotychczasowe zaangażowanie w pracę naukową, dydaktyczną i organizacyjną było wyrażane nagrodami oraz ostatnio otrzymał oficjalne „Podziękowanie za dotychczasową pracę na rzecz Uniwersytetu Wrocławskiego”.